

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

PADOMES LĒMUMS (ES) 2019/1754

(2019. gada 7. oktobris)

par Eiropas Savienības pievienošanās Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. pantu saistībā ar tā 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu,

tā kā:

- (1) Ar 1958. gada 31. oktobra Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumu aizsardzību un to starptautisko reģistrāciju ("Lisabonas vienošanās") tika izveidota īpaša savienība ("Īpašā savienība") kā daļa no Rūpnieciskā īpašuma aizsardzības savienības, kas izveidota ar Parīzē 1883. gada 20. martā parakstīto Konvenciju par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību ("Parīzes konvencija"). Saskaņā ar Lisabonas vienošanās nosacījumiem līgumslēdzējas puses apņemas savā teritorijā aizsargāt pārējo Īpašās savienības dalībvalstu produktu cilmes vietu nosaukumus, kas kā tādi ir atzīti un aizsargāti izcelsmes valstī un ir reģistrēti Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (WIPO) Starptautiskajā birojā, ja vien puses viena gada laikā no šādas reģistrācijas paziņojuma saņemšanas nepaziņo, ka tās nevar nodrošināt šādu aizsardzību.
- (2) Lisabonas vienošanās puses ir septiņas ES dalībvalstis, proti, Bulgārija (kopš 1975. gada), Čehijas Republika (kopš 1993. gada), Francija (kopš 1966. gada), Itālija (kopš 1968. gada), Ungārija (kopš 1967. gada), Portugāle (kopš 1966. gada) un Slovākija (kopš 1993. gada). Trīs citas ES dalībvalstis, proti, Grieķija, Spānija un Rumānija, Lisabonas vienošanās ir parakstījušas, bet nav ratificējušas. Savienība pati nav Lisabonas vienošanās puse, jo tā paredz, ka tai var pievienoties tikai valstis.
- (3) 2015. gada 20. maijā tika pieņemts Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas akts ("Ženēvas akts"), ar ko tika pārskatīta Lisabonas vienošanās. Konkrēti, ar Ženēvas aktu ir paplašināts Īpašās savienības tvērums, lai produktu cilmes vietu nosaukumu aizsardzību attiecinātu uz visām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Pasaules Tirdzniecības organizācijas Līguma par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem nozīmē. Ženēvas akts ir saderīgs ar minēto līgumu un ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem par lauksaimniecības produktu cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ļauj par tā līgumslēdzējām pusēm kļūt starpvaldību organizācijām.
- (4) Savienībai ir ekskluzīva kompetence jomās, uz kurām attiecas Ženēvas akts. Tas tika apstiprināts Tiesas 2017. gada 25. oktobra spriedumā lietā C-389/15 ⁽¹⁾, kurā tika paskaidrots, ka pārskatītās Lisabonas vienošanās projekts, kas vēlāk pieņemts kā Ženēvas akts, būtībā ir paredzēts tam, lai atvieglotu un regulētu tirdzniecību starp Savienību un trešām valstīm, kas ir Lisabonas vienošanās puses, un ka tas tieši un tūlītēji ietekmē šādu tirdzniecību. Tādējādi sarunas par Ženēvas aktu bija Savienības ekskluzīvajā kompetencē, ievērojot LESD 3. panta 1. punkta e) apakšpunktu, jo tās notika kopējās tirdzniecības politikas jomā, kas minēta LESD 207. panta 1. punktā, jo īpaši attiecībā uz intelektuālā īpašuma komerciālajiem aspektiem.

⁽¹⁾ Tiesas 2017. gada 25. oktobra spriedums, Komisija/Padome, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) Attiecībā uz konkrētiem lauksaimniecības produktiem – Savienība ir ieviesusi vienotas un visaptverošas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības sistēmas vīniem (1970), stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem (1989), aromatizētajiem vīniem (1991) un citiem lauksaimniecības un pārtikas produktiem (1992). Pamatojoties uz Savienības ekskluzīvo kompetenci atbilstoši LESD 3. pantam, dalībvalstīm nav vajadzīgas savas aizsardzības sistēmas, lai aizsargātu Īpašās savienības dalībvalstu – trešo valstu – lauksaimniecības produktu cilmes vietu nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes. Tomēr, tā kā Savienība nav Ženēvas akta līgumslēdzēja puse, tā nevar iesniegt Savienības līmenī reģistrētus lauksaimniecības produktu cilmes vietu nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes aizsardzībai Īpašajā savienībā, nedz arī aizsargāt Īpašās savienības dalībvalstu – trešo valstu – cilmes vietu nosaukumus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, izmantojot Savienības ieviestās aizsardzības sistēmas saskaņā ar Ženēvas aktu.
- (6) Lai Savienība varētu pienācīgi īstenot savu ekskluzīvo kompetenci jomās, uz kurām attiecas Ženēvas akts, un savas funkcijas saistībā ar savām visaptverošajām lauksaimniecības produktu cilmes vietu nosaukumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības sistēmām, Savienībai būtu jāpievienojas Ženēvas aktam un jākļūst par tā līgumslēdzēju pusi.
- (7) Savienības pievienošanās Ženēvas aktam atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 2. punktam, kurā paredzēta intelektuālā īpašuma aizsardzība.
- (8) Savienībai būtu jācenšas nokārtot jautājumu par tās balsstiesībām Ženēvas akta Īpašās savienības Asamblejā, lai nodrošinātu Savienības efektīvu dalību lēmumu pieņemšanas procedūrās, ievērojot Ženēvas akta 22. panta 4. punkta b) apakšpunkta ii) punktu. Tāpēc ir atbilstīgi, ka tām dalībvalstīm, kuras to vēlas, vajadzētu būt arī atļautam – attiecīgā gadījumā līdztekus Savienībai – ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties Savienības interesēs.
- (9) Tajā pašā laikā tas ļaus nodrošināt to tiesību nepārtrauktību, kuras izriet no septiņu dalībvalstu esošās dalības Īpašajā savienībā.
- (10) Tomēr, dalībvalstīm veicot ratifikāciju vai pievienošanos, būtu pilnībā jāievēro Savienības ekskluzīvā kompetence, un Savienībai vajadzētu palikt atbildīgai par to, lai tiktu nodrošināta Savienības un dalībvalstu tiesību īstenošana un pienākumu izpilde atbilstoši Ženēvas aktam.
- (11) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 17. panta 1. punktu Savienību un tās dalībvalstis, kuras ir ratificējušas Ženēvas aktu vai ir tam pievienojušas, Īpašajā savienībā pārstāv Komisija,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības vārdā tiek apstiprināta Eiropas Savienības pievienošanās Lisabonas Vienošanās par cilmes vietu nosaukumiem un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Ženēvas aktam (“Ženēvas akts”).

Ženēvas akta teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Padomes priekšsēdētājs norīko personu, kas ir tiesīga Savienības vārdā deponēt Ženēvas akta 28. panta 2. punkta ii) apakšpunktā paredzēto pievienošanās instrumentu, tā izsakot Savienības piekrišanu uzņemties saistības, ko uzliek Ženēvas akts, kā arī nākt klajā ar šā lēmuma 5. pantā paredzēto pievienošanās instrumentam pievienoto deklarāciju un paziņojumu.

3. pants

Ar šo tām dalībvalstīm, kuras to vēlas, tiek atļauts – attiecīgā gadījumā līdztekus Savienībai – ratificēt Ženēvas aktu vai tam pievienoties Savienības interesēs un pilnībā ievērojot tās ekskluzīvo kompetenci.

4. pants

1. Saskaņā ar LES 17. panta 1. punktu Savienību un visas dalībvalstis, kuras ratificē Ženēvas aktu vai tam pievienojas, ievērojot šā lēmuma 3. pantu, Īpašajā savienībā pārstāv Komisija. Savienība ir atbildīga par to, lai tiktu nodrošināta Savienības un to dalībvalstu tiesību īstenošana un pienākumu izpilde, kuras ratificē Ženēvas aktu vai tam pievienojas, ievērojot šā lēmuma 3. pantu.

Komisija Savienības un minēto dalībvalstu vārdā sniedz visus atbilstoši Ženēvas aktam vajadzīgos paziņojumus.

Konkrēti, Komisija tiek izraudzīta par Ženēvas akta 3. pantā minēto kompetento iestādi, kas atbild par Ženēvas akta pārvaldību Savienības teritorijā un par saziņu ar WIPO Starptautisko biroju atbilstoši Ženēvas aktam un atbilstoši Lisabonas vienošanās un Lisabonas vienošanās Ženēvas akta Kopīgajam reglamentam ("Kopīgais reglaments").

2. Savienība balso Īpašās savienības Asamblejā, un dalībvalstis, kuras ir ratificējušas Ženēvas aktu vai ir tam pievienojušās, savas balsstiesības neīsteno.

5. pants

Saskaņā ar Ženēvas akta 29. panta 4. punktu pievienošanās instrumentam pievienotā deklarācijā norāda Ženēvas akta 15. panta 1. punktā minētā termiņa pagarināšanu par vienu gadu un termiņus, kas minēti Ženēvas akta 17. pantā, saskaņā ar Kopīgajā reglamentā noteiktajām procedūrām.

Saskaņā ar Kopīgā reglamenta 5. noteikuma 3. punkta a) apakšpunktu pievienošanās instrumentam pievienotā paziņojumā, kas adresēts WIPO ģenerāldirektoram, norāda prasību, ka, lai Savienības teritorijā aizsargātu reģistrētu cilmes vietas nosaukumu vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, pieteikumā papildus Kopīgā reglamenta 5. noteikuma 2. punktā izklāstītajam obligātajam saturam ir jānorāda informācija – cilmes vietas nosaukuma gadījumā – par preces kvalitāti vai iezīmēm un tās saistību ar ražošanas ģeogrāfiskā apgabala ģeogrāfisko vidi un – ģeogrāfiskās izcelsmes norādes gadījumā – par preces kvalitāti, reputāciju vai citām iezīmēm un tās saistību ar izcelsmes ģeogrāfisko apgabalu.

6. pants

Šis lēmums stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Luksemburgā, 2019. gada 7. oktobrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja

A.-M. HENRIKSSON